

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 2 grudnia 2015 r. – Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH/Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

(Sprawa C-641/15)

(2016/C 090/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verwertungsgesellschaft Rundfunk GmbH

Strona pozwana: Hettegger Hotel Edelweiss GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy kryterium opłaty za wstęp określone art. 8 ust. 3 dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej⁽¹⁾ jest spełnione,

- gdy w poszczególnych pokojach hotelu są udostępnione odbiorniki telewizyjne, za pomocą których podmiot prowadzący hotel umożliwia odbiór sygnałów różnych programów telewizyjnych i radiowych („telewizja w pokoju hotelowym”), i gdy
- podmiot prowadzący hotel żąda za korzystanie z pokoju („z telewizją w pokoju hotelowym”) wynagrodzenia za nocleg w pokoju („cena za pokój”), które obejmuje także korzystanie z odbiornika telewizyjnego oraz z programów telewizyjnych i radiowych odbieranych za jego pomocą?

⁽¹⁾ Dz.U. L 376, s. 28.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 grudnia 2015 r. – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern

(Sprawa C-645/15)

(2016/C 090/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą OOS”) należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie to obejmuje również poszerzenie istniejącej drogi o cztery pasy lub większej liczbie pasów?

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy pkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy OOS stanowi *lex specialis* w stosunku do pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS i w związku z tym jest stosowany w pierwszej kolejności?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy pojęcie „droga szybkiego ruchu” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada, że istotny odcinek drogi jest główną drogą ruchu międzynarodowego w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS znajduje zastosowanie do poszerzenia drogi, podczas którego nie dokonuje się istotnej zmiany istniejącej trasy drogi?

5) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada minimalną długość danego odcinka drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej ma to oznaczać nieprzerwany odcinek drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej minimalna długość wynosi więcej niż nieprzerwany odcinek wynoszący 2,6 kilometrów bądź – jeżeli należy sumować długość kilku odcinków dróg nie stanowiących jednej nieprzerwanej całości – więcej niż 4,4 kilometrów łącznie?

6) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte:

Czy pkt 7 lit. b) alternatywa druga załącznika I do dyrektywy OOS (budowa dróg szybkiego ruchu) znajduje zastosowanie do budowy dróg na terenach zabudowanych w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 15 grudnia 2015 r. – Jan Šalplachta**

(Sprawa C-670/15)

(2016/C 090/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Jan Šalplachta

Pytanie prejudycjalne

Czy przysługujące osobie fizycznej prawo skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporze transgranicznym w rozumieniu art. 1 i art. 2 dyrektywy Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze ⁽¹⁾, wymaga by przyznana przez Republikę Federalną Niemiec pomoc prawna obejmowała poniesione przez wnioskodawcę koszty tłumaczenia oświadczenia oraz załączonych do wniosku o przyznanie pomocy prawnej uzasadniających go dokumentów, gdy jednocześnie z wytoczeniem powództwa wnioskodawca wniósł do sądu – będącego zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy również organem przyjmującym – wniosek o przyznanie pomocy prawnej i sam zlecił dokonanie tłumaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, s. 41- wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 90.